

Året 2015 er nu ved slutningen.

Jeg må desværre erkende, at vi ikke har været dygtige nok til at skrive nyhedsbreve, til trods for arbejdets store vigtighed.

Et travlt år er ved sin afslutning. Hvis vi kigger lidt tilbage: I januar afholdt jeg kursus i Sisimiut, hvor 43 deltog. Da der er flere, som har taget bibelsk rådgiveruddannelsen i Sisimiut, udnyttede jeg dette til fulde. Vi fordelte således dem der havde brug for samtale mellem os. Vi kørte mod 50 samtaler i løbet af 5 dage, med 1 til 2 timers varighed hver især. Undervisningen er rigtigt god på den måde, at man netop i undervisningen får en vished om hvem man er og hvorfor man har de problemer man har. Men det er i samtalerne, hvor folk får mulighed for at sætte ord på følelserne bag skuffelserne. Det er der, folk bliver udfriet fra fortrængte følelser.

I marts måned har jeg nået Upernavik og Uummannaq i en rejse, som varede i næsten 3 uger. Selvfølgelig er byrden meget højere, når jeg er alene om at løfte det hele, både undervisning og rådgivning. Der var heldigvis og uheldigvis ikke nær så mange deltagere. 6 var med i Upernavik, og 9 var med i Uummannaq. Undervisningen foregår i 5 dage, samtalerne starter fra dag 2. Kl. 09:00 starter undervisningen og kører til kl. 16:00, derefter starter samtalerne til dem, der trænger til samtale. Og - Gud ske lov - han giver styrke nok til at vi kan klare det, vi skal gøre.

Vanen tro, underviste jeg i slutningen af marts grundlæggende bibelsk rådgivning i 5 dage i Maniitsoq – det samme som jeg underviser i langs kysten.

I juni var jeg med til konferencen i Sisimiut, hvor der som sædvanlig var tryk på med tolkning, prædiken, samtaler, lede lovsang samt hjælpe til med arrangementet.

I juli var jeg inviteret til Samernes konference i Nordnorge, som var en både utrolig spændende og lidt forvirrende oplevelse for mig. Jeg føler, at Guds kaldelse til mig, er til mine landsmænd. Dersom jeg skal tjene i andre lande så har jeg et ønske om, at det skal være til andre inuitter i det arktiske. Så det var med lidt blandede følelser jeg rejste til Nord Norge til

samerne. Jeg mødte så mange interessante mennesker. Jeg blev modtaget rigtig godt - jeg føler at Gud gerne vil have, at jeg også skal hjælpe til i arbejdet blandt Skandinaviens arktiske folk: Samerne. Jeg er allerede inviteret igen til næste års konference.

Til konference hos samerne i Norge

I september måned, var jeg i Ilulissat og holdt en uges kursus/undervisning, hvor der var 17 deltagere. Oktober måned var jeg i Nanortalik til weekendkonference, hvor jeg var hovedtaleren. På grund af den særlige infrastruktur i Grønland og ønsket fra menigheden, var jeg i byen mere end 1 uge. Nanortalik er den sydligste by i Grønland. Jeg måtte igennem 5 destinationer for at komme til Nanortalik - det er en by som er meget afskåret fra omverdenen. Men Herren brugte den uge også til mig, og igennem mig, til andre mennesker. Herren er god, for ham betyder det intet, om vi er perfekte eller ej, for ham handler det om, om vi er åben over for ham eller ej. Ultimo oktober deltog jeg i INO-ledernes konference og i november afholdt jeg 1 uges kursus i Nuuk, hvor der var omkring 30 deltagere.

I 2015 har jeg oplevet en kæmpe fremgang ifm. samtalerne. Gud har åbenbaret 3 store emner i mit liv, som jeg ikke har gjort noget ved før. Jeg kan se den dag i dag, hvor meget de 3 emner har påvirket mit liv. Uden at komme nærmere ind på dem, må jeg bare konstatere, hvor gode vi mennesker er til at dække over

Støtte til arbejdet:

Ginosko
Postboks 268
3912 Maniitsoq
Grønland
E-mail: ninaogpeter_gl@hotmail.com
Bank: 6471-1782107
IBAN: GL3664710001782107
Swift code: GRENLGX

smertefulde ting i vores liv. Jeg må bekende, at jeg har givet skylden for mine problemer til min kone. Det var den måde jeg dækkede over mine smerter; jeg beskyldte andre for mine problemer. Jeg skammer mig faktisk over det, fordi jeg som rådgiver, hvor jeg hjælper så mange mennesker, havde nogle ting i mit liv hvor jeg også åbenbart gemte smertefulde emner. Dem var jeg bare blind overfor. Jeg følte virkelig, at det var min ret (og give skylden til min kone og andre mennesker) - at det var de andre, der havde problemer, ikke mig! Kender I den? Men jeg måtte erkende ting, der måtte erkendes, tilgive det, der måtte tilgives samt acceptere det, der måtte accepteres. Jeg måtte arbejde med mine reaktionsmønstre. Det har været en rejse, som har medvirket til meget dybere forståelse af andre mennesker, og den hjælp folk nu kan modtage er udvidet til bredder, jeg aldrig har drømt om.

Jeg vil gerne dele lidt af de historier, jeg har stødt på via tjenesten:

Den vrede kvinde

Der var den kvinde, som har været gift i snart 47 år. Hun var en meget streng og styrende kvinde i sit hus. Det var rigtigt svært for hendes mand at elske hende; han kunne ikke fortælle hende, at han elskede hende, fordi hun bar på så stor en vrede i sig. Hun deltog i en 1-uges undervisning i grundlæggende bibelsk rådgivning. Hun blev sig bevidst om krænkelserne, som blev begået mod hende i hendes tidlige alder. Hun fik lov til sætte ord på følelserne, som hun har fortrængt i mange år. Med stort mod og smerte skrev hun et tilgivelsesbrev til personerne, som har krænket hende. Det har påvirket hendes personlige liv så meget i den positive retning, at manden blev i stand til at tale med hende og blive forligt med hende - på en ny måde. Han kunne nu fortælle hende, at han elskede hende. Det har vendt op og ned på deres samliv. Det er blevet til et stort vidnesbyrd for hendes omgangskreds og hele byen.

Kvinde med nervesammenbrud

En kvinde med nervesammenbrud, som fik nervemedicin (21 piller om dagen) deltog i en 1-uges kursus. Efter den første dag, gik hun hjem og græd ligesom en lille pige. Dagen efter fortalte hun lidt af sin historie på kurset. Efter ugens slutning, begyndte vi efterfølgende at køre samtalerne hver uge. Der begyndte hun at sætte ord på den barndom som hun er vokset op med. Vi taler om seksuelle krænkelser, vold, tabet af en kærlig fader ved døden samt at være plejebarn med ukærlige, kolde plejeforældre. Efterhånden som hun sætter ord på sin barndoms oplevelser og følelser, kunne hun også begynde at tilgive. Alt i mens har hun selv stoppet med at tage

nervemedicinen, uden at fortælle mig om det. Hun er i dag døbt og går trofast i kirken med sin mand. For tiden arbejder hun på at stoppe førtidspensionsordningen hun er under. Hun går mindre og mindre til værestedet for førtidspensionister /folk som er gået ned med nervesammenbrud. Selvfølgelig oplever hun stadig nedture. Forskellen er i dag, at hun nu har folk omkring sig, som hjælper hende og forstår hende – og det der helbreder hende rigtigt meget er, at hun kan tage imod forståelse af andre og dermed også kan forstå sig selv bedre.

Tilgivelsesbreve efter en 1-uges kursus – til brænding

Økonomien

Denne tjeneste kører helt uden offentlig støtte, og kører udelukkende via frivillige gaver fra folk og menigheder. Dette år kan vi desværre mærke en nedgang i disse gaver. Vi tror på at denne tjeneste nytter og hjælper rigtig meget, og vi ønsker derfor inderligt den kan fortsætte til gavn for hele Grønland og INO menighederne. Vi beder derfor om, at Herren vil røre de enkeltes hjerter samt flere menigheder mht. at give støtte.

Vi er meget taknemlige for hver trofast giver – og for fortsat forbøn – for økonomien og for tjenesten som helhed.

Gud velsigne jer alle rigt!

Støtte til arbejdet:

Ginosko
Postboks 268
3912 Maniitsoq
Grønland
E-mail: ninaogpeter_gl@hotmail.com
Bank: 6471-1782107
IBAN: GL3664710001782107
Swift code: GRENLGX